

Bachler István
emlékezetére
(1897 – 1983)

1983. március 29-én, 85 éves korában elhunyt Bachler István, a Fővárosi Állategészségügyi és Élelmiszerellenőrző Állomás (v. Fővárosi Vegyészeti és Élelmiszervizsgáló Intézet: FŐVEGY, FÉVI) laboratóriumvezető főmérnöke, vegyésztanácsos.

Budapesten született 1897-ben és 1915-ben érettségizett. Az első világháborúban 3 évig teljesített szolgálatot, ebből 24 hónapot töltött az északi fronton, az első vonalban.

1920-tól a Fővárosi Vegyészeti Intézetben havidíjas hivatalnokként dolgozott és napi munkája mellett végezte el a József Nádor Műgyémetet, ahol vegyész-mérnöki oklevelet szerzett.

Majd négy évtizedig – egészen 1957-ig, mikor egészségügyi okokból nyugdíjazását kérte – dolgozott megszakítás nélkül az Intézetben, 1959 – 1971-ig pedig nyugdíjas, közel 50 évet egy munkahelyen.

Életének egyik fő pillére volt a hivatás- és munkaszeretete. Lelkesedés, szorgalom, kitartás jellemezte tevékenységét. Elméleti tudását és az évek során szerzett gyakorlati tapasztalatait igen gyümölcsözően tudta összeegyeztetni és hasznosítani. Számos javaslata,

ötlete volt, bár megvalósításuk gyakorlati akadályok miatt nem mindig sikerült. Több új, tudományos és gazdasági szempontból jelentős vizsgálati módszert dolgozott ki, melyek közül széles körű alkalmazásra került az „Eljárás szárastészták, gabonaőrlemények, péksütemények zsír- és lecitinfoszforsavtartalmának meghatározására (ÉVIKE, 7, ..., 1955), valamint a „Textilminták fonalsűrűségének meghatározására kidolgozott módszer”. Számos más eljárást is kidolgozott, melyeket azóta szinte országos szinten alkalmaznak.

Lelkes munkatársa volt – megalakulása óta – lapunknak az Élelmiszervizsgálati Közleményeknek.

Munkatársai – felettesei és beosztottai is – egyaránt szerették, tisztelték, becsülték. Kiegyensúlyozott személyiségével, munkakedvével, szellemességével és szerénységével mindig jó légkört teremtett maga körül. Élethivatásának tekintette munkáját és átmeneti nehézségek idején is, hűségesen kitartott munkahelyén. Fél évszázadot átélő tevékenysége után fájó szívvel vesznek búcsút tőle, az Intézet „Pista bácsijától” volt munkatársai.

Kottász József